

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/113/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200576
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200576.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobkyne: K. K. F., R. XX. K. XXXX, D. C. I., Ž. Č.. XXX/X, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor pomoci v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 22. januára 2016, č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2016/182-0002 Sv, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2017, č.k. 5S/63/2016-38, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 28. novembra 2017, č.k. 5S/63/2016-38, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 22. januára 2016, č.j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2016/182-0002 Sv, ktorým tento podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky z 23. novembra 2015, Číslo: MA1/OHN_NVAŠSD/SOC/2015/1246-0081, ktorým podľa § 25 ods. 2 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 417/2013 Z.z.“) a zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalobkyňa znížil pomoc v hmotnej núdzi na sumu 35,40 eur mesačne od 01. novembra 2015.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 2 ods. 1,3, § 7 ods. 1 a 2 písm. e/, § 11 ods. 1 a 2 písm. a/, § 22 ods. 1,2 a § 25 ods. 2 zákona č. 417/2013 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal preukázané, že žalobkyňa je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 22. decembra 2011, bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 132,10 eur mesačne s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o menej ako 71%. Domácnosť na účely hmotnej núdze tvorí žalobkyňa a jej syn O. F., žiak základnej školy, na ktorého nebolo určené otcovstvo. Žalobkyňa je poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi od februára 2012. Naposledy bola účastnícke konania rozhodnutím z 19. októbra 2015, č. MA1/OHN_NVAŠSD/SOC/2015/1246-0070 znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 98,40 eur mesačne od 01. januára 2015. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. novembra 2015. Dňa 28. októbra 2015 žalobkyňa oznámila, že jej matka K. K. požiadala v mesiaci september 2015 o peňažný príspevok na opatrovanie vnuka O. F.N.. Právoplatným rozhodnutím z 29. októbra 2015 bolo pani K. K. na základe jej žiadosti z 30. septembra 2015, od 01. septembra 2015 priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je vnuk O. F.. Na základe tejto skutočnosti prvostupňový orgán prehodnotil hmotnú núdzu účastníčky konania a rozhodnutím z 23. novembra 2015 účastnícke konania znížil pomoc v hmotnej núdzi o ochranný príspevok v sume 63,07 eur na sumu 35,40 eur mesačne od 01. novembra 2015.

4. Krajský súd dospel k záveru, žalobkyňa napriek tomu, že je občanom v hmotnej núdzi, nespĺňa nárok na ochranný príspevok v sume 63,07 eur, a preto orgány verejnej správy postupovali v súlade so zákonom č. 417/2013 Z.z. jej znížili pomoc v hmotnej núdzi na sumu 35,40 eur mesačne od 01. novembra 2015. Orgány verejnej správy zistili, že od 1. septembra 2015 žalobkyňa nespĺňa podmienky nároku na ochranný príspevok v zmysle § 11 ods. 1, 2 písm. a/ a § 7 ods. 2 písm. e/ menovaného zákona, nakoľko nezabezpečuje osobnú, každodennú a riadnu starostlivosť o svojho syna O., nakoľko od 01. septembra 2015 ju zabezpečuje pani K. K., čo medzi účastníkmi konania nebolo sporné.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

6. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 tak, že neúspešnej žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Uviedla, že aj napriek tomu, že matka opatruje jej syna, tak žalobkyňa sa osobne, každodenne a riadne stará o svojho syna, ktorý je ťažko zdravotne postihnutý s odkázaním na opatrovanie, čo znamená zo zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (nie zákona o pomoci v hmotnej núdzi) potrebu osobitnej starostlivosti a nielen osobnej, teda poskytnutie ťažko zdravotne postihnutej osobe - členovi posudzovanej domácnosti v hmotnej núdzi zvýšenú starostlivosť plynúcu zo zákona č. 447/2008 Z.z. Ďalej poukázala na to, že krajský súd si tiež osvojil závery správnych orgánov, ktoré svoje rozhodnutia postavili na tvrdení žalobkyne v liste adresovanom úradu (v ktorom uviedla, že jej matka podala žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie) a tiež na skutočnosti, že matke žalobkyne bol tento peňažný príspevok priznaný. Dodala, že samotná skutočnosť, že matke žalobkyne bol priznaný uvedený peňažný príspevok, nepreukazuje, že sa žalobkyňa osobne, každodenne a riadne nestará o svojho syna.

Uvedené preukazuje len skutočnosť, že jej matka poskytuje jej synovi zvýšenú starostlivosť. Má za to, že podmienky plynúce z § 11 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z. spĺňa, nakoľko ako slobodná matka sa osobne, každodenne a riadne stará o svojho syna odkázaného na opatrovanie.

10. Vzhľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a vydal nesprávne rozhodnutie na základe nesprávneho účelového výkladu citovaných ustanovení zo strany žalovaného, ktoré boli nesprávne, ničím nepodložené, nelogické, obchádzajúce účel zákona č. 417/2003 Z.z. a tiež zákona č. 447/2008 Z.z. v rozpore so zásadami správneho konania. Rozhodnutie orgánov verejnej správy je postavené na takom právnom posúdení veci, že žalobkyňa nie je žiadnou z osôb, ktorým zákon priznáva nárok na ochranný príspevok, je protizákonné a protiústavné. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa je osobou v hmotnej núdzi a plní si povinnosť osobnej, každodennej a riadnej starostlivosti o svojho syna. Zákon č. 417/2013 Z.z. neobsahuje odkazy, že by mohlo dôjsť pri osobitnej zvýšenej pomoci dieťaťu pri kompenzačnej pomoci opatrovateľa k zániku finančného nároku na ochranný príspevok pre členov domácnosti v hmotnej núdzi.

11. Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadril podaním z 12. júla 2018.

13. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že táto námietka nepredstavuje „nesprávne právne posúdenie vecí“, nakoľko v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov je nesprávnym právnym posúdením veci omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov môže ísť iba vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Žalobkyňa v nadväznosti na tento vznesený dôvod neuviedla, tak ako vyžaduje § 440 ods. 2 SSP, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie. Kasačná sťažnosť nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale proti skutkovým zisteniam, pričom kasačná sťažnosť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci neprichádza do úvahy. Kasačná sťažnosť je preto nedôvodná.

14. Ďalej žalovaný uviedol, že ustanovenie § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z. je svojou podstatou konštruované tak, že za osobu, od ktorej sa nepožaduje, aby si zabezpečila alebo zvýšila príjem vlastnou prácou sa považuje taká osoba, ktorá sa celodenne riadne stará o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; svedčí o tom aj znenie dôvodovej správy k menovanému zákonu (t.j. pod pojmom „každodenne“ mal zákonodarca v úmysle považovať celodennú starostlivosť). To znamená, že pokiaľ sa o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím celodenne nestará žalobkyňa, ale namiesto nej jej matka, ktorej bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, nie je možné žalobkyňu považovať za osobu podľa § 7 ods. 2 písm. e/ menovaného zákona, a preto jej bolo potrebné odňať ochranný príspevok.

15. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

IV.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom

chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

21. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny;

22. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 22. januára 2016, č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2016/182-0002 Sv, ktorým tento podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky z 23. novembra 2015, Číslo: MA1/OHN_NVAŠSD/SOC/2015/1246-0081, ktorým podľa § 25 ods. 2 zákona č. 417/2013 Z.z. a zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov znížil pomoc v hmotnej núdzi na sumu 35,40 eur mesačne od 01. novembra 2015.

23. Podľa Článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

24. Zákon č. 417/2013 Z.z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní
a/ pomoci v hmotnej núdzi,
b/ osobitného príspevku a
c/ jednorazovej dávky.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z.z., ochranný príspevok je určený na zabezpečenie osobných výdavkov člena domácnosti, ktorý nemá možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou.

26. Podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 417/2013 Z.z., ochranný príspevok za každého člena domácnosti je 63,07 eura mesačne, ak ide o člena domácnosti podľa § 7 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až f/;

27. Podľa § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z., možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou sa neskúma, ak ide o fyzickú osobu, ktorá sa osobne, každodenne a riadne stará o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na opatrovanie; 26) to platí aj na čas, v ktorom sa fyzickej osobe poskytuje odľahčovacia služba podľa osobitného predpisu, 26a)

28. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domacom prostredí.

29. Najvyšší súd z obsahu súdneho, pripojeného administratívneho spisu žalovaného ako aj vyžiadaného

administratívneho spisu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností zistil, že prvostupňový správny orgán pristúpil k vydaniu tu preskúmaného rozhodnutia (v spojení s druhostupňovým rozhodnutím) po tom, čo mal preukázané, že právoplatným rozhodnutím z 29. októbra 2015, Číslo: MA1/OPPnaK ŤZP a PČ/SOC/2015/20272-0010 bol pani K. K. (matka žalobkyne) na základe jej žiadosti z 30. septembra 2015, priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím od 01. septembra 2015, ktorou je vnuk O. F.. Na základe tejto skutočnosti prvostupňový správny orgán prehodnotil hmotnú núdzu žalobkyne (naposledy bola žalobkyňou rozhodnutím z 19. októbra 2015, Číslo: MA1/OHN_NVAŠSD/SOC/2015/1246-0070 znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 98,40 eur mesačne) a rozhodnutím z 23. novembra 2015, pod číslom MA1/OHN_NVAŠSD/SOC/2015/1246-0081 žalobkyňu znížil pomoc v hmotnej núdzi o ochranný príspevok v sume 63,07 eur na sumu 35,40 eur mesačne od 01. novembra 2015. Skonštatoval, že žalobkyňa nespĺnila podmienky nároku na ochranný príspevok v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z., pretože nezabezpečuje osobnú, každodennú a riadnu starostlivosť o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázanú na opatrovanie - syna O. F., nakoľko opatrovanie vnuka O. F. zabezpečuje pani K. K., ktorej bol na základe rozhodnutia z 29. októbra 2015 od 01. septembra 2015 priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

30. Najvyšší súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu žalovaného ustálil, že kľúčovou a pre rozhodnutie vo veci zásadnou otázkou, ktorá bola medzi účastníkmi konania sporná, bola otázka splnenia zákonných podmienok pre zníženie pomoci v hmotnej núdzi o ochranný príspevok v sume 63,07 eur v zmysle § 11 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z.

31. Z uvedených ustanovení vyplýva, že fyzická osoba v hmotnej núdzi spĺňa podmienku na poskytovanie ochranného príspevku vo výške 63,07 eur mesačne, ak sa osobne, každodenne a riadne stará o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na opatrovanie podľa osobitného právneho predpisu - § 14 ods. 4 v spojení s § 39 a § 40 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci nebolo sporné, že syn žalobkyne požíva status osoby s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanej na opatrovanie. Zásadný vplyv na splnenie podmienky na priznanie aj ochranného príspevku, respektíve na splnenie podmienky o navýšenie pomoci v hmotnej núdzi aj o tento druh príspevku, však mala tá skutočnosť, že matke žalobkyne (p. K. K.) bol rozhodnutím z 29. októbra 2015 priznaný príspevok na opatrovanie syna žalobkyne, u ktorého bol stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s prílohou č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov stanovený na VI. s počtom bodov 0, k čomu zodpovedá priemerný rozsah hodín odkázanosti viac ako 12 hodín za jeden deň, respektíve viac ako 360 hodín za mesiac. Táto skutočnosť vyplýva z Komplexného posudku z 25. októbra 2012, Číslo: AA/2012/13636-SSVOPC vyhotoveného v súvislosti so žiadosťou matky žalobkyne o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie. To zároveň vyvracia dôvodnosť tvrdenia žalobkyne, že matka žalobkyne cit. „ (...) poskytuje jej ŤZP synovi zvýšenú starostlivosť.“ Z obsahu vyžiadaného administratívneho spisu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností tiež najvyšší súd zistil, že žalobkyňa (zastupujúc svojho syna) vyhlásením doručeným úradu práce dňa 30. septembra 2015 prejavila súhlas s tým, aby starý rodič - matka žalobkyne (p. K. K.) zabezpečovala celodenné, osobné a riadne opatrovanie. Rovnako zo Záznamu z výkonu sociálnej práce v rodinnom prostredí z 21. októbra 2015 (vlastnoručne podpísaného p. K.W. K.) vyplýva, že dôvod, pre ktorý matka žalobkyne p. K. K. požiadala o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie spočíval v tom, že žalobkyňa nie je schopná sa postarať a vykonávať opatrovanie kvôli zdravotnému stavu. Z takto zistených skutočností vyplýva, že na strane žalobkyne na účely zákona č. 417/2013 Z.z. a konkrétne pre účely zvýšenia pomoci v hmotnej núdzi o ochranný príspevok podľa § 11 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z. podmienky na jeho priznanie splnené neboli, nakoľko osobné, riadne a navyše celodenné opatrovanie vykonávala matka žalobkyne.

32. Najvyšší súd zároveň dodáva, že týmto svojim záverom, ku ktorému dospel, v žiadnom prípade na strane žalobkyne nespochybňuje riadne plnenie si jej rodičovských povinností vo vzťahu k svojmu dieťaťu, avšak čo do splnenia podmienok na priznanie ochranného príspevku tieto splnené neboli. V prípade ochranného príspevku a peňažného príspevku na opatrovanie sa síce jedná o dva odlišné a od seba nezávislé inštitúty upravené dvomi rozličnými zákonmi (zákon č. 417/2013 Z.z. a zákon č. 447/2008 Z.z.), avšak v tomto konkrétnom prípade, najmä na účely § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 417/2013 Z.z., vychádzajú z rovnakého základu spočívajúceho v splnení podmienky osobnej, každodennej a riadnej starostlivosti o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na opatrovanie.

33. V súvislosti s vyjadrením žalovaného ku kasačnej sťažnosti čo do jej odmietnutia, najvyšší súd uvádza, že v predmetnej veci aj vzhľadom na v súdnom spise založenú korešpondenciu medzi žalobkyňou a advokátskou kanceláriou možno vychádzať z toho, že žalobkyňa v predmetnom konaní nebola právne zastúpená. V takom prípade je potom potrebné posudzovať nielen správnu žalobu, ale aj následne podanú kasačnú sťažnosť neformálne.

34. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.